

I bestemmelsens foreslåede 2. *pkt.* foreslås det som noget nyt at give kapitalejerne mulighed for at fravælge erklæring fra en vurderingsmand og i stedet give kreditorerne mulighed for at anmelde sig og kræve indfrielse eller sikkerhedsstillelse, således som de efter de gældende regler har ret til, hvis konklusionen i kreditorerklæringen er negativ, dvs. at vurderingsmanden finder, at kreditorerne efter transaktionens gennemførelse ikke længere vil være tilstrækkeligt sikrede, jf. *stk. 2 til 7.*

Det vurderes at være forsvarligt, hvis kapitalejerne i aktieselskaber og anpartsselskaber som et alternativ får mulighed for at fravælge erklæring fra en vurderingsmand om kreditorernes stilling og i stedet give kreditorerne mulighed for at anmelde sig og kræve indfrielse eller sikkerhedsstillelse, således som de efter de gældende regler har ret til, hvis konklusionen i kreditorerklæringen er negativ, dvs. i de tilfælde, hvor vurderingsmanden finder, at kreditorerne efter transaktionens gennemførelse ikke længere vil være tilstrækkeligt sikrede.

Kreditorerne får således de rettigheder, de ville have haft i medfør af de gældende regler, hvis vurderingsmandens erklæring konkluderede, at kreditorerne i det enkelte selskab ikke måtte antages at være tilstrækkeligt sikrede efter fusionen eller spaltningen. Der vil således i praksis med den foreslåede ændring ske en forbedring af kreditorernes eksisterende rettigheder. Hvis ledelsen fravælger vurderingsmandens erklæring vil det reelt set betyde en forbedring af kreditorernes rettigheder, idet kreditorerne får ret til at anmelde deres krav og kræve indfrielse og sikkerhedsstillelse, hvilket de ellers kun havde haft ret til, hvis vurderingsmandens erklæring var negativ.

Hvis der ikke er indhentet en sådan vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling, eller hvis vurderingsmændene erklærer, at spaltningen må antages at medføre, at kreditorerne i det enkelte selskab, der deltager i spaltningen, ikke er tilstrækkelig sikrede efter spaltningen, så skal Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved styrelsens bekendtgørelse af modtagelse af spaltningensplanen ved offentliggørelsen heraf henlede kreditorernes opmærksomhed på deres rettigheder efter den foreslåede bestemmelse i § 261, jf. også forslaget til § 262, *stk. 2, 2. pkt.*

Med hensyn til forslaget til § 260 om vurderingsmandserklæringen om kreditorernes stilling ved spaltninger henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til § 242, som er den tilsvarende bestemmelse ved fusioner.

Til § 261

Spaltningsdirektivets artikel 12, *stk. 1*, stiller som nævnt i bemærkningerne til forslaget til § 260 krav om, at der i medlemsstaternes lovgivning fastsættes en passende ordning til sikring af de deltagende selskabers kreditorer, hvis kreditorernes fordringer er stiftet forud for spaltningsplanens offentliggørelse og ikke er forfaldne på tidspunktet for planens offentliggørelse. Direktivets artikel 12, *stk. 2*, fastslår, at medlemsstaternes lovgivning i det mindste skal bestemme, at kreditorerne i selskaberne, der deltager i spaltningen, har krav på passende sikkerhed. Kravet om sikkerhedsstillelse kan dog fremsættes, såfremt den finansielle situation i det indskydende selskab og i det selskab, til hvilket forpligtelsen overdrages efter spaltningen, gør denne beskyttelse nødvendig, og såfremt kreditorerne ikke allerede har en sådan sikkerhed.

Spaltningsdirektivet stiller ikke krav om, at beskyttelsen af kreditorerne i det indskydende selskab og i de modtagende selskaber skal være den samme.

Forslaget til § 261 svarer til den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 136 g. Bestemmelserne foreslås dog tilpasset som følge af den foreslåede indførelse af mulighed for at fravælge vurderingsmands-udtalelsen om kreditorernes stilling, jf. § 260. Herudover er der foretaget enkelte sproglige moderniseringer, herunder i bestemmelsens opbygning. Der er med disse ændringer ikke tilsigtet materielle ændringer.

Aktieselskabslovens § 136 g gælder også for anpartsselskaber, jf. anpartsselskabslovens § 67 a, der bl.a. henviser til denne bestemmelse i aktieselskabsloven.

De foreslåede beskyttelsesregler i § 261 omfatter både det indskydende selskabs kreditorer og det modtagende selskabs kreditorer.

Anmeldelsesretten omfatter såvel uforfaldne som forfaldne fordringer, jf. forslagens *stk. 1*.

Anmeldte forfaldne fordringer kan forlanges indfriet, mens der for anmeldte uforfaldne fordringer kan forlanges betryggende sikkerhed, jf. *stk. 2*. Sikkerhedsstillelse efter *stk. 2* er dog som udgangspunkt ikke fornøden, hvis indfrielse af fordringerne er sikret ved en ordning i henhold til lov, jf. forslaget til *stk. 3*.

Opfordringen til kreditorerne om at anmelde deres krav har ikke præklusiv karakter. Ledelsens almindelige ansvar vil endvidere fortsat være gældende.

Hvis der mellem selskabet og en kreditor er uenighed om, hvorvidt der skal stilles sikkerhed eller om, hvorvidt en tilbudt sikkerhed er tilstrækkelig, kan begge parter efter *stk. 4*, indbringe sagen for skifteretten på selskabets hjemsted til afgørelse af spørgsmå-